

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 25. září 2013 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dany Stránské a soudkyň Mgr. Gabriely Pudilové a JUDr. Dagmar Šídové o odvolání obžalovaného **J■ A■ P■**, nar. ■■■■■, proti rozsudku Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 23. května 2013, č. j. 2 T 24/2013-173, **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek **z r u š u j e** ve výroku o trestu odnětí svobody a podle § 259 odst. 3 tr. ř. se rozhoduje tak, že se obžalovanému **J■ A■ P■**, nar. ■■■■■, podle § 147 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, ukládá úhrnný trest odnětí svobody v trvání **o s m i m ě s í c ů**.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu obžalovaný zařazuje do věznice s **d o z o r e m**.

Jinak zůstává napadený rozsudek **n e z m ě n ě n**.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný **J■ A■ P■** uznán vinným přečinem ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, kterých se podle rozsudku dopustil tak, že dne 29.12.2011 v době kolem 19:19 hodin jako řidič osobního

motorového vozidla zn. FORD ESCORT 1,6 D, RZ [REDAKCE], po požití alkoholických nápojů, kdy mu bylo orientační dechovou zkouškou provedenou ve 20.04 hodin zjištěno 1,55 g/kg alkoholu v krvi, v Železném Brodě při jízdě pod silnici č.II/282, ulice Masarykova, okres Jablonec nad Nisou, ve směru od centra města na Semily, na řádně osvětleném a označeném přechodu pro chodce přehlédl chodce poškozeného J [REDAKCE] G [REDAKCE], nar. [REDAKCE], který přecházel vozovku z jeho levé strany, a tak došlo ke střetu poškozeného s vozidlem řízeným obžalovaným a při tomto střetu poškozený J [REDAKCE] G [REDAKCE] utrpěl povrchní oděrky na pravém předloktí, podkožní krevní výron hrudní stěny, tržnou ránu na čele vpravo, zlomeninu spinálních výběžků 1. a 2. bederního obratle s minimálním posunem kostních úlomků, zlomeninu 3.,4.,6., a 7.žebra vpravo, ložiska zhmoždění pravé plíce a zlomeninu vnitřního kotníku vpravo, když tato zranění je nutno ze soudně lékařského hlediska kvalifikovat jako těžkou újmu na zdraví ve smyslu poranění životně důležitého orgánu a vážné poruchy zdraví s omezením v běžném způsobu života, když obžalovaný svým jednáním hrubě porušil povinnosti uvedené v ustanovení § 4 písm. a), b), § 5 odst. 2 písm. b), f) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Obžalovanému byl za tyto dva přečiny uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, pro jehož výkon byl, podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, zařazen do věznice s dozorem. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku. byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu tří let. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obžalovanému uložena povinnost uhradit Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, se sídlem v Liberci částku ve výši 54.459,-Kč. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byl poškozený J [REDAKCE] G [REDAKCE] se svým nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání obžalovaný J [REDAKCE] A [REDAKCE] P [REDAKCE], který podané odvolání písemně sám zdůvodnil. Znovu v něm trvá na stanovisku, že automobil neřídil a nemohl se tudíž dopustit obou přečinů, za které byl odsouzen. Podrobně v odůvodnění odvolání rozvádí, že byl neustále šikanován ve svém bývalém bydlišti obci Bzí. Zdůrazňuje, že automobil řídila jiná osoba, která se mu představila jako J [REDAKCE] Š [REDAKCE] z Jílového, setkávali se občas v prodejně potravin v Hutí, což viděla i prodavačka – paní D [REDAKCE]. Dále obžalovaný poukazoval na procesní pochybení orgánů činných v trestním řízení, kdy se obžalovaný nemohl seznámit se spisovým materiálem a upozorňoval i na to, že je vážně nemocný, přičemž lékařskou zprávu obžalovaný připojil k podanému odvolání. Obžalovanému je líto, že poškozený J [REDAKCE] G [REDAKCE] byl zraněn, navštívil ho v nemocnici, ale stále trvá na tom, že dopravní nehodu nezavinil, protože automobil neřídil. Proto obžalovaný navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc soudu prvního stupně k novému řízení, ve kterém bude vyslechnuta paní D [REDAKCE] a případně zákazníci, kteří do prodejny docházejí.

Krajský soud z podnětu podaného odvolání, podle § 254 odst. 1 tr. ř., přezkoumal zákonnost odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, i správnost postupu řízení, které vyhlášení rozsudku předcházelo a dospěl k následujícím závěrům:

V procesním postupu orgánů činných v dosud provedeném řízení nebylo ze strany krajského soud zjištěno podstatných vad či pochybení. Pokud obžalovaný namítal, že neměl

možnost řádně se seznámit s výsledky vyšetřování, je nutno upozornit, že obžalovaný byl několikrát vyrozuměn o možnosti prostudovat trestní spis. Písemně zaslané vyrozumění převzal do vlastních rukou dne 17.10.2012 (úkon měl být proveden dne 11.12.2012), další vyrozumění o konání tohoto úkonu dne 28.12.2012 převzal dne 17.12.2012. Dne 28.12.2012 se obžalovaný nedostavil a své možnosti tudíž nevyužil. V řízení před soudem prvního stupně byl veden naprosto spravedlivý proces, kdy bylo dbáno na zajištění práv obžalovaného, jeho obhajoba byla prověřována a dokazování bylo provedeno v rozsahu, který plně odpovídá ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř. Obžalovaný se od počátku trestního stíhání hájil tím, že předmětný automobil neřídil, automobil údajně řídil jeho kamarád, jehož jméno, příjmení a bydliště si přesně nepamatoval. Před soudem prvního stupně uváděl, že by mělo jít o J. Š., z Jílového č.p. , u veřejného zasedání v odvolacím řízení sděloval, že by se dotýčný měl jmenovat F. Tato osoba měla pouze přemísťovat automobil od autobusového nádraží s tím, že jej zaparkuje o 100 metrů dál a obžalovaný vše sledoval z chodníku u prodejny drogerie. Obhajoba obžalovaného však byla již vyvrácena provedenými důkazy, zejména svědeckou výpovědí P. H., který se svým automobilem jel za vozidlem obžalovaného, viděl chodce – poškozeného J. G., bylo mu divné, že automobil obžalovaného nezpomaluje a zastavil až několik metrů za přechodem pro chodce, po střetu s poškozeným. Svědek jasně uvedl, že v automobilu byla jediná osoba, a to řidič, starší muž, který po chvíli vystoupil, vzal si zprava, ze zadního sedadla nějaké věci a v podstatě nezúčastněně vše sledoval z chodníku. Svědek popřel, že by nějaká osoba od vozidla utíkala a u hlavního líčení prohlásil, že na 75 % si je jistý, že přítomný obžalovaný je osoba, která řídila předmětný automobil. Svědek poukazoval na skutečnost, že k události došlo ve večerních hodinách, za určitého přití. Soud prvního stupně ještě prověřil, prostřednictvím policejních orgánů, zda existuje osoba označená obžalovaným, ale údaj obžalovaného se nepotvrdil. Navíc je třeba upozornit, že s ohledem na věk obžalovaného, lze opravdu jen velmi těžko předpokládat, že by zapůjčil svůj automobil osobě, kterou v podstatě nezná a dokonce nejede s takovou osobou a čeká někde na chodníku, zda dojde k přeparkování vozidla. Navrhovaný výsledek prodáváčky z obchodu v Huti a případných zákazníků je důkaz zcela nadbytečný. Není pochyb o tom, že se obžalovaný mohl v prodejně s někým setkat, bavit se s dotýčnou osobou, ale těžko lze předpokládat, že by prodáváče byly známy nacionálně osoby, která udržuje kontakt s obžalovaným a již vůbec by nebylo možné z takového údaje dovodit, že by dotýčný řídil v Železném Brodě automobil obžalovaného. Soud prvního stupně proto správně dospěl k závěru, že automobil, který se střetl s poškozeným J. G. řídil právě obžalovaný J. A. P. Jmenovaný řídil motorové vozidlo po požití alkoholických nápojů, kdy měl nejméně 1,55 g/kg alkoholu v krvi, což byla nepochybně příčina jeho nedostatečné reakce na přítomnost poškozeného na vozovce, který vozovku přecházel po vyznačeném přechodu. Poškozený utrpěl zranění, která si vyžádala operativní zákrok a dlouhodobou neschopnost poškozeného obstarat si věci běžné potřeby bez pomoci další osoby, což trvalo šest a osm týdnů a sám poškozený uváděl, že jeho zdravotní stav se upravil až v červenci roku 2012, kdy již byl schopen chodit bez berlí. K tomu soud prvního stupně vyslechl u hlavního líčení znalce MUDr. Pavla Srnu a přečetl také všechny opatřené listinné důkazy. Na základě takto provedeného dokazování soud prvního stupně zjistil skutkový stav, který nevzbuzuje důvodné pochybnosti. Učinil tak poté, co provedené důkazy hodnotil způsobem, který je v souladu se zásadou stanovenou v § 2 odst. 6 tr. ř. Hodnocení důkazů bylo provedeno logicky, úplně a krajský soud nemá, co by soudu prvního stupně v tomto směru vytkl.

Soud prvního stupně též správně poukázal na to, že obžalovaný porušil několik povinností řidiče, požil před jízdou alkoholické nápoje, nechoval se ohleduplně a ukázněně, nevěnoval se dostatečně řízení. Jeho počínání bylo správně posouzeno jako naplnění znaků přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

Co se týče výroku o trestu. Soud prvního stupně uložil obžalovanému jednak trest odnětí svobody ve výměře jednoho roku a zařadil obžalovaného pro výkon trestu do věznice s dozorem, podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Dále byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu tří let. Krajský soud se ztotožnil s výrokem o uložení trestu zákazu činnosti, avšak změnil výrok o trestu odnětí svobody. Je pravdou, že se obžalovaný dopustil obou přečinů ve zkušební době podmíněného odsouzení, ale nelze přehlédnout, že ohledně tohoto odsouzení (z roku 2010) již platí fikce zahlázení – zkušební doba uplynula dne 16.2.2012. Také odsouzení z roku 2005 bylo již zahlázeno. Předtím byl obžalovaný odsouzen mnohokrát, vykonával i nepodmíněné tresty odnětí svobody, avšak v letech 1971 až 1997. Vzhledem k tomu krajský soud dospěl k závěru, že obžalovanému je sice na místě uložit nepodmíněný trest odnětí svobody, ale jeho výměru stanovil blíže spodní hranici zákonné trestní sazby, jako trest úhrnný, přičemž trestní sazby stanovená v § 147 odst. 2 tr. zákoníku činí od šesti měsíců do čtyř let. Důvod k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody spatřoval krajský soud ve skutečnosti, že obžalovaný neprojevoval zájem řešit důsledky dopravní nehody, kterou zapříčinil, ponechal ostatní účastníky silničního provozu, aby poskytovali první pomoc poškozenému a přivolali záchrannou zdravotní službu. Krajský soud změnil i výrok o způsobu výkonu trest, neboť obžalovaný v minulosti vykonával tresty odnětí svobody a nyní se dopustil nedbalostního i úmyslného trestného činu. Bylo proto nutné pro zařadit obžalovaného do věznice s dozorem za použití ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku a nikoli podle ustanovení § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, jak učinil soud prvního stupně. Krajský soud proto zrušil napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr. ř. ve výroku o trestu odnětí svobody znovu rozhodl tak, že obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání osmi měsíců a podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku obžalovaného zařadil pro výkon uloženého trestu do věznice s dozorem.

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn, a to ve výroku o vině, ve výroku o trestu zákazu činnosti a ve výroku o náhradě škody.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **d o v o l á n í** do **d v o u m ě s í c ů** od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst.1 tr.řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst.3 tr.řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst.1 písm.a/ až l/ tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Liberci dne 25. září 2013

JUDr. Dana Štránská v.r.
předsedkyně senátu

Zpracovala:
JUDr. Dagmar Šídová
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Dana Malinovská